

продовольчої проблеми / Н.В. Валінкевич // Вісник Житомирського державного технологічного університету. – 2013. – № 2. – С. 12–18.

2. Вудвуд В.В. Проблеми виробництва харчової промисловості України в сучасних умовах господарювання / В.В. Вудвуд, Т.М. Шуткевич // Молодий вчений. – 2015. – № 2 (17). – С. 17-19.

3. Мостенська Т.Л. Стан та перспективи розвитку ринку продовольчих товарів в Україні / Т.Л. Мостенська // Харчова і переробна промисловість. – 2009. – № 1. – С. 8-12.

4. Топій І.І. Сучасний стан і перспективи розвитку харчової промисловості України [Електронний ресурс] / І.І. Топій, М.І. Білейчук – Режим доступу: <http://visnuk.ubsnbu.edu.ua/article/viewFile/34669/31265>

5. Шаманська О.І. Основні проблеми розвитку харчової промисловості України [Електронний ресурс] / О.І. Шаманська // Економіка сільського господарства. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/11_EISN_2010/Economics/64019.doc.htm.

Михайло МИХАЙЛОВ

Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова, м. Миколаїв

РОЛЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ

Будь-яка система прагне до стабільного стану і хоче уникнути хаосу. Однак закони діалектики свідчать про протилежне становище. Стабільність не може існувати сама по собі, без хаосу і кризи. Стабільний стан і криза — постійні антагонізми в розвитку будь-якої системи. Історично так склалося, що розвиток людства був пов'язаний із постійною боротьбою з незгодами — війнами, епідеміями, стихійними природними катаклізмами тощо. Криза, в широкому розумінні, так само потрібна системі, що розвивається, як і стабільний стан. Кризу потрібно розглядати як переломний момент у розвитку системи, що дає простір новому витку економічних змін.

Криза змінює тенденції життєдіяльності системи, тобто порушує її стійкість, радикально її оновлює. Тому очищувальна сила кризи потрібна системі не менше, ніж спокійне безтурботне життя. Це два боки однієї медалі, закон єдності й боротьби протилежностей. Без боротьби немає розвитку. Побуває думка, що криза стосується лише процесів макроекономічного розвитку, а в масштабах фірми чи підприємства є більш-менш гострі проблеми, викликані помилками чи непрофесіоналізмом управління. Такі уявлення можуть мати негативні наслідки.

Теорії криз, їх прогнозування, виходять з того, що кризи є невід'ємним етапом циклічного розвитку системи. За останнє десятиліття більшість країн світу охопила глобальна фінансово-економічна криза, не минула вона й Україну. Складність полягає в тому, що економічна система нашої країни відноситься до транзитивних економік, тобто перебуває в стадії

всеохоплюючих трансформаційних змін. Характерними рисами такої системи є кризовість та інституційна нерівновага. Тобто, з точки зору економічної теорії можна стверджувати, що українські підприємства були більш схильні до настання кризових явищ, наслідком чого стали неплатоспроможність та масове банкрутство вітчизняних підприємств. Тому ефективне антикризове управління стало однією з найважливіших проблем управління.

В країнах з розвиненою ринковою економікою антикризове управління є невід’ємним елементом системи управління підприємства, що являє собою систему заходів спрямованих на запобігання кризових явищ, а у випадку їх настання – розробку заходів на вихід підприємства з кризи. Дослідження зарубіжних вчених щодо проблематики антикризового управління є вагомими у розробці категорійного апарату, механізмів, сутності, методів, концепцій антикризового управління. Однак, механічне перенесення даних напрацювань в українські реалії не дають бажаного ефекту, оскільки різняться умови господарювання, поведінка підприємців, менталітет.

Значна кількість науковців розглядала сутність “антикризового управління” в своїх дослідженнях, як наслідок, відсутність одностайності при визначенні даного поняття та існування кількох підходів. Однак, підсумовуючи вищенаведене, можна зробити висновок, що антикризове управління є системою управління, що має комплексний характер та спрямована на попередження, запобігання кризових явищ і виявлення причин кризи, виду, стадії та закономірностей її протікання, можливих сценаріїв розвитку, інструментів по виходу з неї, з метою подальшого функціонування підприємства. Дотримання сформульованих основних принципів проведення антикризового управління дозволить здійснювати його якомога ефективніше.

Перспективи подальших досліджень полягають у формуванні теоретичних та методологічних засад щодо проведення процесу антикризового управління, а також розробленню механізмів його здійснення.

Література

1. Паентко Т.В. Природа и специфика кризисных явлений в Украине // Фискальное регулирование социально-экономического развития государства в посткризисный период [монография] / Т.В. Паентко. – К.: ДКС Центр, 2011. – С. 12 – 17.

Петро МУРАВКА

Тернопільський інститут

Міжрегіональної академії управління персоналом

ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ БІДНОСТІ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ

Системна криза в Україні обумовила падіння рівня основних економічних показників: рівня ВВП, обсягів промислового виробництва, погіршення структури торговельного та платіжного балансу, зростання соціальної та